

SKOVMANDSBOGEN

DET DANSKE SPEJDERKORPS
1942

Faas paa Depotet — Pris Kr. 1.50

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Brevpapir
Maanedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Mentergade 2 Telefon *Central 10493

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Røvere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

DEN LILLE SPEJDERBOG

I rødt Shirting Kr. 3.50
I Lærredsbind Kr. 2.00

Spejdernes Magasin

April 1943

Nr. 3

27. Aargang

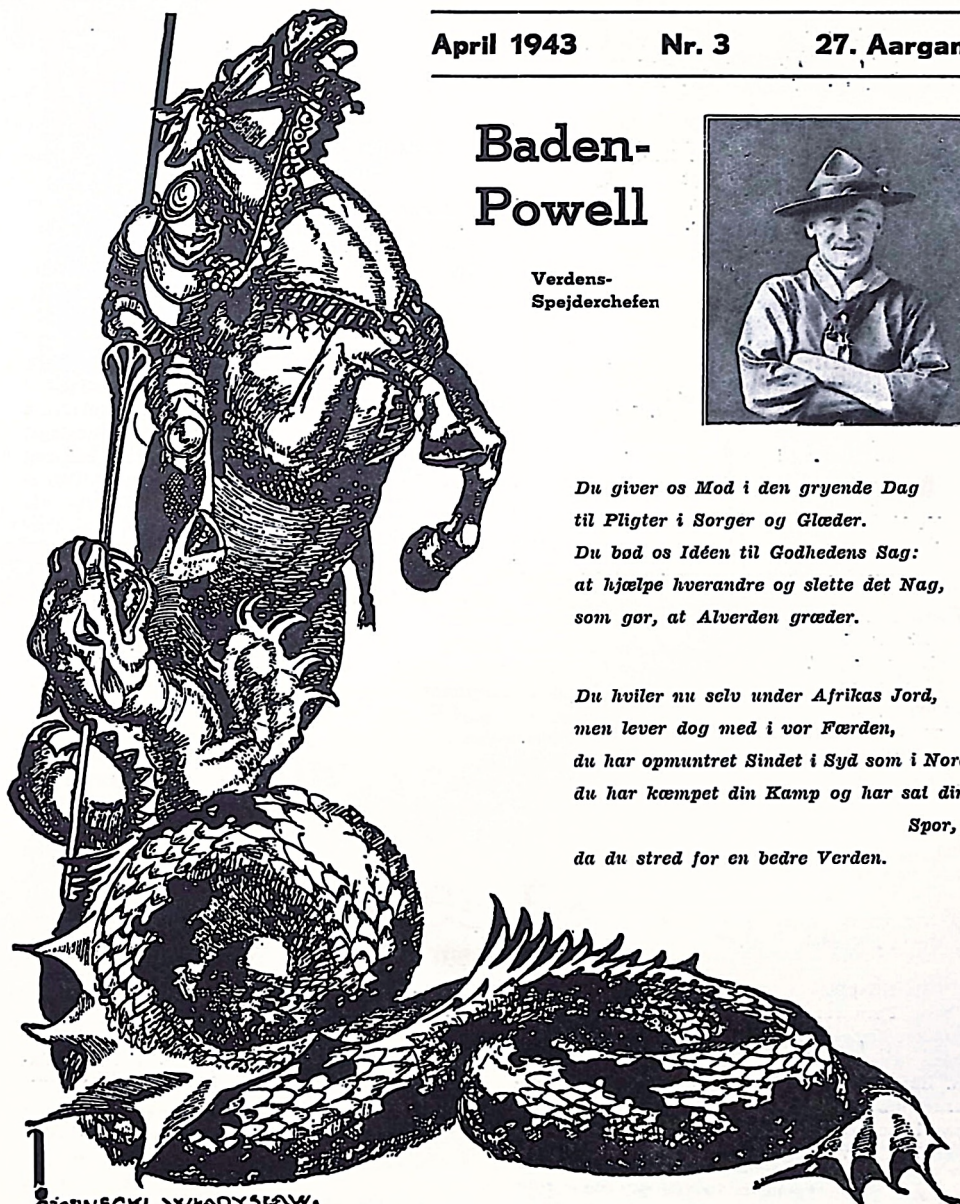
Baden-Powell

Verdens-
Spejderchefen

*Du giver os Mod i den gryende Dag
til Pligter i Sorger og Glæder.
Du bod os Idéen til Godhedens Sag:
at hjælpe hverandre og slette det Nag,
som gør, at Alverden græder.*

*Du hviler nu selv under Afrikas Jord,
men lever dog med i vor Færden,
du har opmuntret Sindet i Syd som i Nord,
du har kæmpet din Kamp og har sat dine
Spor,
da du stred for en bedre Verden.*

CZARNECKI WŁADYSŁAW.

VED LEJR- BAALET

SANKT GEORGS DAG

Den 23. April er det Sankt Georgs Dag, den Dag har Baden-Powell valgt til »Spejdernes Dag«, fordi Sagnet fortæller, at Sankt Georg var de svages og fattiges Ven.

Baden-Powell har villet, at alle Spejdere skulde være ridderlige og hjælpsomme, det skulde være deres Adelsmærke, deres Kendetegn. Derfor mødes vi med Kammeraterne i vor Trop den Dag og aflægger hver vort Løfte i denne Kreds og mindes samtidig vor Spejderlov.

MEN DENNE DAG

har ogsaa Bud til os Spejdere paa anden Maade. Den vil minde os om, at vi hver eneste en af os, bør dygtiggøre os for at gavne vort Land, vil kæmpe mod alt det i os, som vi véd er forkert, — som Skt. Georg kæmpede mod Dragen — for at vi kan staa Maal med de Krav, der altid har været stillet til Mænd i Norden.

APRIL ER DEN MAANED,

hvor Foraaret rigtigt sætter ind, hvor alle Spejdere længes ud mod Spejderlivet i det Fri. Inden længe staar vi foran Foraarsturneringerne. Skal din Patrulje hævde sig i Konkurrencerne, maa du gøre dit, Patruljens Medlemmer maa kunne stole paa, at alle gør deres yderste, ikke blot selve Dagen, men i Træningen. Hvad

har du særlige Anlæg for? Træn dig op i det; har hver Spejder specielle Færdigheder i et Par Ting, er Patruljen godt rustet.

Men der er ogsaa noget, der hedder »Rævehalen«. Den vindes ikke af en enkelt Patrulje; den vindes af Troppen. Og hvilken Trop vinder?

Den Trop, hvor alle Patruljer staar godt, selv om de ikke er de dygtigste. Derfor er det en Æressag ogsaa for den Patrulje, der maaske i Øjeblikket ligger i »Bunden«, at sætte alt ind ved Træningen til Turneringen. Meget afhænger af Patruljeføreren, men langt fra det hele. Derfor maa hver enkelt Spejder sætte alt ind for Troppens bedste.

VED ENHVER TURNERING

er der Lejrliv, og ved Bedømmelsen af Lejren tages der gerne Hensyn til, hvordan Ma-

teriellet er. Ikke om det er nyt eller »flot«, men om det er holdt i Orden. En trænet Dommers kan slutte sig til meget om Patruljen ud fra Materiellets Vedligeholdelse. En dygtig Patrulje har Orden paa sine Grejer, alt er repareret, og alt er mærket. Hvad nytter en flot, velpudset Patruljestander, hvis der mangler Barundstrammere, eller der er Huller i Teltet!

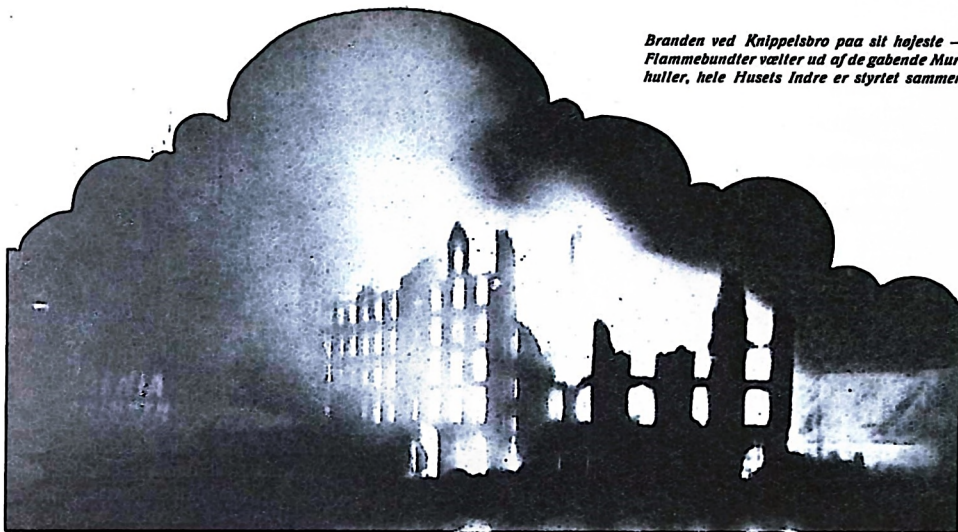
SPEJDERLOVEN

1. En Spejders Ord staar til Troende
2. En Spejder er tro mod sit Land, sine Forældre og Foresatte
3. En Spejder er ærlig og paalidelig
4. En Spejder er en god Kammerat
5. En Spejder er ridderlig og hjælpsom mod alle
6. En Spejder er god mod Dyr.
7. En Spejder er lydig mod den, der har Ret til at byde
8. En Spejder er frejdig og arbejder med Liv og Lyst
9. En Spejder er sparsommelig og ordentlig
10. En Spejder er ren i Tanke, Ord og Handling.

ori Høj

*Branden ved Knippelsbro paa sit højeste —
Flammebundter vælter ud af de gabende Mur-
huller, hele Husets Indre er styrtet sammen*

Spejdernes Hjælpekorps

assisterede ved Flyverangrebet
paa København

Den 27. Januar oplevede København sit første Flyverbombardement, og denne Dag var saaledes Ildaaften for de mange Spejdere, der er tilmeldt Spejdernes Hjælpekorps i København. Jeg selv havde den Dag ikke Vagt, men mødte, som vi altid gør, naar der bliver blæst Alarm. Jeg ankom til Hovedbrandstationen ca. 6 Min. efter, Alarmen havde lydt, og fik her at vide, at Røgdykkervognen, hvor jeg har Tjeneste, allerede var kørt. Efter 2 Min. Ventetid blev jeg sendt af Sted sammen med to Ordonanser i en af Brandvæsenets Inspektørvogne. Røgdykkervognen har installeret Radio og kan ved Hjælp af denne komme i Forbindelse med samtlige Brandstationer, uden at man behøver at benytte Telefon, hvilket er en stor Lettelse, da man paa denne Maade undgaar mange kedelige Føjlagelser. Det maa samtidig bemærkes, at det udelukkende er Spejdere, der sidder ved de forskellige Radioer.

Ved Ankomsten til Brandstedet afleste jeg den Røgdykker, der havde passet Radioen, saaledes at han kunde begive sig ind i det brændende Sukkerhus.

Nu gik det Slag i Slag med Meldinger. Snart skulde der rekvireres flere Ambulancer og snart mere Hjælpemandskab, efterhaanden som Ilden bredte sig, og man fandt de forskellige Ofre for de eksploderede Bomber.

Imidlertid var Lufalarmen blevet afblæst, og

Folk var strømmet til og havde ganske blokeret Langebro, saa næsten al Trafik var umulig.

Henimod Kl. 20 blev der blæst Luftalarm for anden Gang, og Folk forsvandt næsten med det samme fra Gaderne. Vi blev samtidig kommanderet over i Strandgade, hvor Lommeterklædefabrikken paa dette Tidspunkt stod i lys Lue. I Strandgade og Knippelsbrogade var der næsten ikke til at være for Røg og Gnlister samt brændende Papir, som fløj rundt i Luften og truede med at antænde Beboelseslejlighederne i hele Kvarteret. Spejderne fik her flere forskellige Opgaver, som blev klaret til Brandinspektørernes store Tilfredshed. F. Eks. var det Spejderne, der førte Tilsyn med de forskellige Lejligheder i Strandgade for at opdage Ildes. Dette var et meget spændende Arbejde, da flere af Lejlighederne var aflåsede og maatte sprænges ved Hjælp af Økser. Endvidere havde Spejderne af Brandinspektør Manicus Hansen faaet Ordre til, saa snart Frederiksberg Brandvæsen indfandt sig, at anviser det Plads i Overgade neden Vandet, saaledes at de kunde faa lagt Sugelslanger ud i Kanalen og faa dem ført helt over til Brandstedet i Knippelsbrogade. Imedens gjorde de andre Spejdere Tjenste som Ordonanser og løb med Meldinger dels til Røgdykkervognen og dels til en »Kaffe-Bar« i Torvegade, hvor Brandvæsenet sammen med Politiet havde lavet en interimistisk Vagtcentral.

Under alt dette havde jeg pr. Radio rekvireret Brandvæsenets Forplejningsvogn »O I«, som var ankommet og havde medbragt dejlig varm og styrkende Suppe.

Tag
Beredskabs-
mærket

Bliv
Beredskabs-
spejder

Omkring Klokken ca. 24 deltog Spejderne i Afspørringen om Christianskirken, da den der liggende Bombe blev sprængt.

Senere var der ikke saa travlt, og vi havde Tid til at betragte den storslaaede Ildbrand, hvor Flammerne slog højt i Vejret, hver Gang en Etage styrtede sammen. Klokken ca. 2 blev Røgdykkervognen og Spejderordonnanserne hjemkaldt, hvorefter vi kun havde at vente paa Stationen, til Forvarslingen var ophævet, og vi kunde begive os hjem og i Seng.

M. Holst, 688,
Radiodelingen.

Roskilde

I disse Dage gaar Luftværnsmyndighederne i Roskilde i Gang med at etablere de Meldesteder, der fremtidig skal tage sig af Skademeldinger under et eventuelt Luftangreb. Meldestederne oprettes med passende Afstande rundt omkring i Byen, saaledes at man altid hurtigt vil kunne naa hen til det. Det er disses Formaal at virke som Sorteringsstationer, saa Kommandocentralen ikke bliver overlæst med maaske en halv Snes forskellige Meldinger om saadanne Ulykker.

Meldestederne besættes med tre Meldevagter, hvoraf den ene udpeges til Meldeleder, og samtidig faar hver Station tildelt 6—9 Ordonnanser, der skal træde til i det Øjeblik, Telefonen svigter.

Det betyder selvfølgelig en meget stor Ekstraudskrivning af Mandskab, som man i første Om-

gang vil søge at klare gennem Spejdernes Hjelpekorps, der allerede har stillet 40 Spejdere til Raadighed som Ordonnanser og Telefonvagter.

Men der skal yderligere bruges 70 Mand, som Lederen af Spejdernes Hjelpekorps, Lærer Lundby, nu er gaaet i Gang med at udtage.

Odense

Spejdernes Hjelpekorps i Odense havde Lørdag den 6. Februar kaldt sine Medlemmer sammen til Foredrag med Lysbilleder i Teknisk Skoles store Festsal, og der var kommet omkring 100 Spejdere fra Byens to store Drengespejderkorps, KFUM og Det Danske Spejderkorps, til Stede, da Lederen af Spejdernes Hjelpekorps, Arkitekt Johs. Mikkelsen Kjær, bød Velkommen.

Kaptajn G. A. Albertus fra den fynske Distriktskommando holdt først et Foredrag om Luftbeskyttelsens Organisation i Odense, og paa en Tavle viste han Opbygningen af forskellige Organisationer under Luftbeskyttelsen.

Derpaa talte Løjtnant V. Tang om Luftangrebene Virkninger i Danmark, samtidig med at han viste en Række Lysbilleder af bomberamte Huse. Han sluttede med at rette en Appel til Spejderne om at slutte op omkring Spejdernes Hjelpekorps.

Mange Spejdere benyttede Lejligheden til at lade sig indrullere i Korpset.

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

GUNNAR THOMASSEN

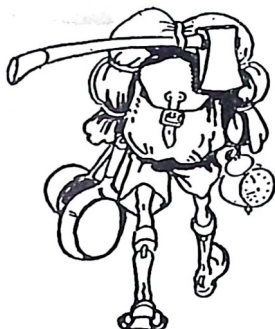
SCT. HANS TORV 3, MEZZ.

KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

Maskinafskrivning

Spec.: Masseduplikering

Regnskabsføring

Kan du pakke din RYGSÆK

Af og til bør du gaa din Rygsæk efter i Sømmene, saa den altid er helt i Orden og virkelig kan gøre Tjeneste som det, den er: en Rygsæk.

Du opdager maaske, at Snorelidserne eller Remmene ikke er helt gode længere, er tyndslidte, eller at Remmenes Paasyning paa Sækken er skredet ud ved en for haardhændet Pakning og lignende. Rygsækken er jo som Regel syet sammen, og du har maaske ogsaa Erfaring for, at en saadan Syning heller ikke vedvarer evindeligt. Finder du ved dit jævnlige Eftersyn et og andet, der skal ordnes, saa gør det straks og vent ikke, til Hullerne er blevet saa store, at det, du stopper i Rygsækken, falder ud igennem dem. Stoppenaal og Bomuldsgarn (ja, andet Garn kan ogsaa bruges) er uundværlige.

De Nitter, der holder Mejsen og den brede Høfterem sammen, trænger ogsaa til et Eftersyn af og til. Finder du, at de synger paa det sidste Vers, saa tag en Knibtang, nib dem af, og erstat dem med nye. Du kan som Regel købe dem i en Læderhandel eller hos en Isenkræmmer. De slaas let fast; du behøver ikke andet end en Hammer og et fast Underlag.

De forskellige løse Remme til Rygsækken har du vel ikke kastet ind i et eller andet Klædeskab, eller ligger de krammede sammen i en eller anden Lomme paa Rygsækken? Nej, de ligger i den Tøjpose, der er beregnet til Remme og Reservesnører, og som altid indgaar i din Rygsæks Udrustning. Og Remmene er ogsaa rullet ordentligt op — det er ikke bare fordi det skal se pænt ud, men de fylder mindre paa den Maade.

Tænk ogsaa paa, at det er mange Gange nemmere at reparere Rygsækken hjemme i Ro

og Mag end at skulle gøre det ude i en Skov eller paa en Mark uden ordentligt Værktøj. Desuden har en velplejet Rygsæk en meget længere Levetid. Og findes der i Grunden nogen Ting, der er dig mere kær end din gamle Rygsæk, der troligt har fulgt dig paa alskens Togter og hikes, og som du har saa mange Minder fælles med!

Og hvordan pakker du saa din Rygsæk? Kan du straks finde netop de Ting, du i det givne Øjeblik har Brug for, eller flyder Grejerne rundt mellem hinanden, løseligt indpakket i Papir eller Papirposer?

Hvis du har en Tøjpose til hver Ting — eller Gruppe af Ting —, saa er der ingen Vanskelighed ved at holde Orden i Rygsækken. »Intet Papir i en Spejderrygsæk« er der en eller anden, der har sagt. Naa, det er nok lidt overdrevent. For til Maden, maa man jo ofte anvende Papir — det vilde ikke være saa godt at lægge den direkte i Tøjposen! Derimod bør du have de forskellige indpakkede Madvarer i en Tøjpose, saa du let kan faa fat i dem, naar du sætter dog til Baalet og skal til at tilberede din Mad.

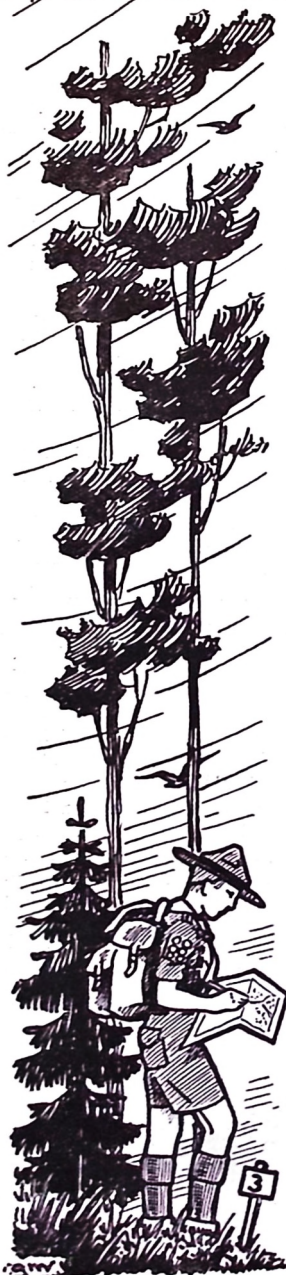
Pak i Rygsækken og ikke udenpaa den! Forsøg altsaa at anbringe det, du skal have med, i Sækken og hæng det ikke i alle mulige Remme udenpaa. Et Etmandskogekar, Krus o. s. v. fylder næsten intet i Rygsækken, hvis du anbringer andre Grejer inde i dem. Du vil ogsaa se alt for amatøragtig ud, hvis du har for meget hængende og dinglende udenpaa — bortset fra, at det alt for let griber fat i Grene og lignende.

Jo længere Tingene hænger bagud paa Rygsækken, jo mere vejer de til — trækker dig bagover eller tvinger dig til at lægge Kroppen fremefter for at holde Balancen. Af den Grund lægges altid de tungeste Ting ind mod Ryggen i Rygsækken eller i Sidelommerne. Dette Princip maa du søge at forene med Grundprincippet: det, du først og oftest skal have fat i, skal ligge øverst eller i Yderlommerne.

(fortsættes Side 53)

LANDS-PATRULJE-TURNERING

Tiden nærmer sig, hvor Patruljerne mødes til Turnering indenfor hver Division, og dér træffes Afgørelsen om, hvilken Patrulje, der faar Lov til at repræsentere Divisionen i Korpsets 3. Landspatruljeturnering.

Kun de dygtigste Patruljer kommer med, men Turneringen er anlagt saaledes, at selv de bliver stillet overfor Opgaver, som de faar svært ved at klare.

Derfor gælder det om at faa gennemført en effektiv Træning til Patruljemøderne. Læg en Plan for de Patruljemøder, der er tilbage inden Sommeren, og pas paa at faa Hulleerne fyldt ud, saa I ikke risikerer at blive stillet overfor noget, I slet ikke har Forstand paa.

Men først og fremmest gælder det jo om at vinde Divisionsturneringen, og alle Kræfter maa sættes ind paa det. I, der har deltaget i Divisionsturneringen sidste Aar, har sikkert høstet mange Erfaringer, som nu kan komme jer til Gode, og maaske har I endda faaet en skriftlig Kritik af sidste Turnering, som I nu bør finde frem og læse igennem. Saa husk forresten samtidig at se paa Resultatet af de enkelte Konkurrencer sidste Aar; det vil ogsaa fortælle jer noget om, hvor I skal sætte ind med Træningen.

Selve Turneringen varer 4 fulde Dage bortset fra Rejsedagene, saa der bliver god Tid til at prøve Patruljerne i alle Spejderfærdigheder.

Det har ofte vist sig, at en Patrulje bestaaende af ret nye Spejdere har vundet Divisionsturneringen, fordi de har sat særlig meget ind baade paa Træning og paa Forarbejdet. Der er derfor en Chance for alle, og de gamle Patruljer skal passe paa, at de ikke føler sig for overlegne og gaar for let henover Træningen, for saa kan det meget let ende med Nederlag for dem.

Planerne for Landspatruljeturneringen ligger allerede nu fuldt udarbejdet, men Detaillerne kendes kun af en ganske snæver Kreds og vil først blive kendt, naar selve Turneringen begynder. Men husk at 4 Dage er lang Tid, saa man kan ikke gøre sig Haab om at blive placeret, uden at alle Patruljens Spejdere har et grundigt Kendskab til de almindelige Klasseprøver, og at I desuden har Specialister paa de allerfleste Omraader.

Held og Lykke med Træningen.

Med Spejderhilsen!

Erik
Østergaard.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 3

APRIL

1943

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

I denne Maaned er det Sct. Georgsdag. Det er den Dag, da alle Ulve og Spejdere i hele Verden paany aflægger deres Løfte. Og-saa I vil komme til at gøre det samme, men derom vil jeres Fører nok tale med jer.

Jeg vil kun benytte Lejligheden til at fortælle jer lidt om, hvad jeg synes er det kønneste i Fortællingen om Sct. Georg. Den fortæller os om en Helt, der hed Georg, og da han udførte en Heltebedrift, fik han Tilnavnet Sct. Georg, som netop siger os, at han gjorde noget, som var smukt og stort.

Det fortælles, at en slem Drage truede en Bys Eksistens. Man kunde ikke være i Fred for den. Men saa kom Sct. Georg og hørte om det slemme Uhyre, og modigt drog han til Kamp mod Dragen og dræbte den. Nu vilde man gerne vise ham sin Taknemmelighed, og man tilbød ham derfor, at han kunde faa Kongedatteren til Kone, men Sct. Georg takkede og sagde: »Jeg skal ingen Belønning have, for jeg har kun gjort min Pligt«.

Og det, jeg synes, er det bedste ved den Fortælling, er altsaa, at han gjorde sin Heltegerning, fordi det var hans Pligt og ikke for at faa en Belønning. Det kan vi lære meget af. Vi venter næsten altid, at vi, naar vi har udført noget, der er bleven lagt Mærke til, skal faa en Belønning, men vi skulde gerne naa dertil, at vi, som Sct. Georg, kunde indse, at netop det at have udført noget, der er noget værd, er en Belønning i sig selv, og derfor behøver vi ikke anden Løn.

God Jagt!
BALOO.

Kalles Hændelser

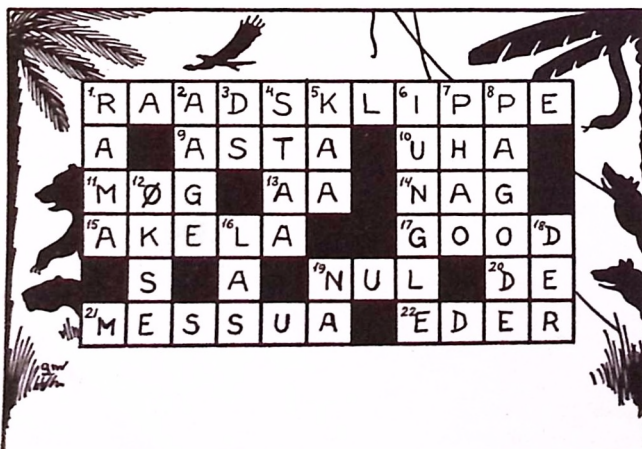
af Peter Tini Tegn. Aage Gotved

3. Afdansningsballet.

Nalle havde hele Vinteren gaaet til Dans paa Skolen. Det brød han sig egentlig ikke om, men hans Far krævede det af ham, saa een Gang om Ugen stillede Nalle i Skolens Gymnastiksal med fint Matrostop og blanke Laksko.

Nu nærmede Afdansningsballet sig. Det var en stor Begivenhed, som alle ventede sig noget af, dog ikke Nalle, for han havde kastet al sin Kærlighed paa Inge, der havde gule Slangekrøller; men Inge saa ikke til Nalle. Hver Gang han under Danseundervisningen vilde bukke for Inge, kom Kaj farende, og med Næsen i Sky sejlede han væk med Inge. Saadan vilde det sikkert ogsaa gaa til Ballet, mente Nalle. Et Par Dage før kom Nalle gaaende ved Gammelstrand i et forrygende Stormvejr; han havde været henne for at se paa Fliskerkonerne og var paa Vej hjem. Da ser han Kaj og et Par andre af Drengene fra Danseundervisningen, og sammen med dem gik Inge, der bar en meget fin broderet Fløjelshue,

under hvilken de gule Slangekrøller tittede frem. Da kom der pludselig et voldsomt Vindstød, saa at man daarligt kunde staa paa Benene. Vinden greb i Inges fine Hue og løftede den af hende, og snart trillede den hen ad Asfalten i en susende Fart. De Drengene, der var sammen med Inge, stillede sig bare op og grinte af Inge og Huen, der trillede henad Vejen, og da Huen med ét gav et Hop og dalede ned i Kanalen, hylede de af Grin, medens Inge fik Vand i Øjnene af Sorg. Nalle bemærkede ogsaa Huens Flugt, men han lo ikke. I Stedet for klatrede han ned ad Kajen ned til Vandet, og der hoppede han med Fare for at faa en iskold Dukkert ud paa de skrøbelige Hyttefade og fik bjerget den fine Hue. Med stor Møje kom han op paa Gaden igen, men lige som han kom op, kom Kaj farende, snappede Huen og løb med den hen til Inge, der til Belønning gav ham et straalende Smil, Hurtigt gik Inge og hendes Følgesvende videre, uden at Inge denne Gang

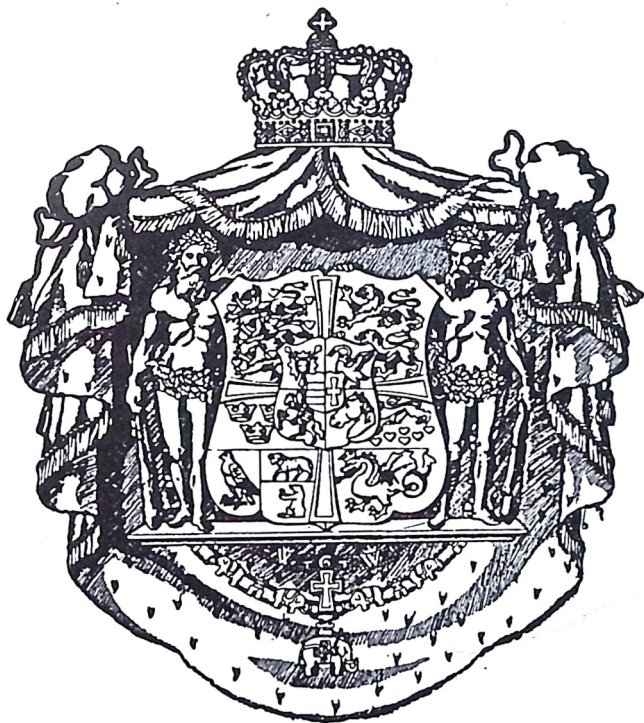
Præmie Kryds og Tværs

Ved Lodtrækning blev Vinderen:

Thomas Petersen Brandt,
Vestergade, Toftlund.

Præmien: Originaltegning til Billedet fra Junglen, er sendt til Thomas.

Det Danske Rigsvaaben

»Vi, CHRISTIAN den TIENDE, Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, har under vor kongelige Haand og Segl . . .«

Det danske Rigsvaabens vigtigste Del, Skjoldet, viser i Virkeligheden tre paa hverandre lagte Skjolde: et »Hovedskjold«, inde i dette et »Midterskjold« og atter inderst et »Hjerteskjold«.

Hovedskjoldet er delt i fire Felter af et indadbøjet, rødmandet Sølvkors, Dannebrogskorset, som allerede blev benyttet af Erik af Pommeren. Det første Felt øverst til venstre viser tre gaaende blaa Løver med Guld-Krone og omgivet af ni røde Hjertes paa Guld-bund. Denne Del af det danske Rigsvaaben, som maa regnes for at være den oprindelige, var Valdemarernes Skjoldmærke og er kendt allerede fra 1190 i Knud

den 6.s utydelige Segl. De tre Løver og de ni Hjertes benyttes undertiden alene paa et udelte Skjold, som da kaldes »det lille Rigsvaaben«. Hovedskjoldets andet Felt øverst til højre indeholder to gaaende blaa Løver i Guld og er en Formindskelse af Kongevaabenet, idet der er to i Steedet for tre Dyr. Det blev første Gang benyttet af Hertug Abel af Sønderjylland i 1245 og svarer til Titlen: *Hertug af Slesvig*. Hovedskjoldets tredje Felt er igen delt i fire Dele. Den øverste Del viser tre Guldkrone i blaat, der oprindeligt førtes som *Sveriges Vaaben* af Kong Albrecht (1364), men senere optoges som *Unionsmærke* (Kalmarmunionen) for Danmark, Norge og Sverige af Dronning Margrethe og af Kong Erik. Samme Felts nederste Halvdel viser en Sammenstilling af Islands tidligere førte Mærke, en siddende Falk, der afløste Landets ældgamle stilserede Stokfisk, af *Færoernes Vædder*, kendt

fra et Segl, der maaske stammer fra det 14. Aarhundrede, og af *Grønlands Bjørn*, som først førtes af Frederik den 3. (1666). Alle tre Mærker er af Sølv paa blaat. Hovedskjoldets tværdelte fjerde Felt viser øverst en gaaende blaa Løve over ni røde Hjertes (4 over 3 over 2) i Guld, der svarer til Titlen »de Goters«, og nederst en kronet gylden Lindorm, der svarer til Titlen »de Venders« Konge. Løven førtes første Gang af Christian den 1. (1449), og Lindormen allerede af Kristoffer af Bayern (1440).

Midterskjoldet, som dækker Midten af Dannebrogskorset, er delt i fire røde Felter. Feltet øverst til venstre indeholder det holstenske saakaldte »Nældeblad«, der bestaar af tre svævende, ituskaarne Sølvblade, som ved Hjælp af tre Sølvnagler er fastgjort til et af Sølv og rødt delt Midterskjold. Øverst til højre findes den holstenske Landsdel, Stormarns, Sølv-Svane med en Guld-Krone skudt ned om Halsen, der førtes af Kong Hans som udvalgt Konge (1476). Nederst til venstre sidder Ditmarskens Rytter i Guld-Harnisk paa en Sølvhest og bærer paa et lille blaat Skjold med et Guld-Kors. Frederik den 2. optog dette Mærke efter Erobringen af denne Landsdel, og det kendes fra Kongens Segl (1570). Endelig er der saa nederst til højre et gyldent Hestehoved, som ved Fastsættelsen af Rigsvaabenet i 1819 blev bestemt som Hertugdømmet Lauenborgs Mærke.

Hjerteskjoldet, som viser Kongehusets Afstamning, er kløvet ned gennem Midten. Det bærer til venstre to røde Bjælker i et gyldent Felt, der er Storhertugdømmet Oldenburgs Mærke, og til højre et svævende Guld-Kors med indadbuende Arme for Byen *Delmenhorst*. Disse Mærker er Kongeslægstens egne. Bjælkerne er kendt saa tidligt som 1190, medens Korset først er optaget omkring 1475 af Gerhard den 2. af Oldenburg, Kong Christian den 1.s Broder.

Skjoldet holdes af to kraftige Vildmænd med grønne Kranser om Hoved og Lænd. De støtter sig til to nedadvendte Køller. Skjoldet er iøvrigt omgivet af Elefant- og Dannebrogsmændenes Kæder og fremtræder med en purpurfarvet, hermelinforet og guldfrynset Kongekaabe (ogsaa kaldet et »Vaabentelt«) som Baggrund. Øverst paa Rigsvaabenet sidder Kongekronen.

Den udøvende Magt

er hos Kongen i Forening med Ministrene. Kongen udnævner og afskediger sine Ministre, og den Regel, at Ministrene er i Overensstemmelse med det politiske Flertal i Folketinget (*Parlamentarisme*), skriver sig ikke fra nogen Lov, men skyldes en hævdvunden Tradition efter engelsk Forbillede.

De vedtagne Love føres ud i Livet af Ministerierne, der alle har Sæde i København (Central-administrationen) og ledes af hver sin Minister. Ministerierne er følgende: Indenrigs-, Udenrigs-, Finans-, Justits-, Kirke-, Undervisnings-, Krigs-, Marine-, Social-, Arbejds-, Trafik- og Landbrugsministeriet samt Ministeriet for offentlige Arbejder og Ministeriet for Handel, Industri og Søfart. Endelig skal nævnes Statsministeriet, hvorunder blandt andet hører Grønlands Styrelse og Sager om Naturfredning.

For at lette Styrelsen af Landets Anliggender er det inddelt i 22 Amter, der hvert forestaas af en Amtmand. Af Hensyn til de forskellige administrative Opgaver er Landet yderligere delt i en Række Kredse; saaledes kan vedrørende Beskatningsforholdene nævnes Skattekrede og Skyldkredse; vedrørende Politiet Politikredse, der hver forestaas af en Politimester; vedrørende Sundhedsvæsenet Amtslægekredse og Lægekredse og vedrørende Militæret Udskrivningskredse, der atter er delt i Lægder.

Den dømmende Magt

er hos *Domstolene*, der er delt i *Underretter*, *Landsretter* og *Højesteret*. De for Domstolene fremførte Sager begynder enten ved Underret eller Landsret. Sagerne er dels *civilretslige* (for Eksempel Tvistigheder mellem Borgerne indbyrdes) og dels *strafferetlige*. De sidste paatales af det offentlige gennem *Anklageinstitutionen*, der bestaar af *Rigsadvokaten* og flere under ham ansatte *Statsadvokater*.

Ifølge Retsplejeloven skal *Nævninger* medvirke ved en Række Sager i Landsretterne, og her til udtages Folketingsvælgere. Nævningerne skal blot afgøre, om Tiltalte er skyldig eller ej. Dommerne fastsætter Straffens Størrelse. Ved Behandling af visse Sager ved Underretter medvirker Meddomsmænd, der ligesom Nævninger udtages blandt Folketingsvælgere.

Kommunernes Styrelse

Ifølge Grundloven har Kommunerne Ret til under Statens Tilsyn selvstændigt at styre deres Anliggender. Bortset fra København, der er en Kommune med en særlig Forfatning, skelnes mellem 3 Former for Kommuner: 1) Amtskommuner, 2) Sognekommuner og 3) Købstadskommuner.

Amtskommunernes Omraade falder som oftest sammen med Amterne, dog er 4 Amter delt i hver 2 Amtskommuner, saaledes at der ialt findes 26 Amtskommuner eller Amtsrads kredse. Disse Kommuner eller Kredse Anliggender styres af Amtsråd, for hvilke vedkommende Amtmand er

Formand. Amtskommunerne tager sig af Sager, som er af fælles Interesse for et større Landomraade (f. Eks. Sygehuse og Vejvæsen) eller som det er mest fordelagtigt at løse for en større Del af Befolkningen (f. Eks. Arbejdsanstalter). Amtsrådet fører Tilsyn med Sognekommunerne og har ligeledes nogle Opgaver vedrørende Skolevæsenet.

En *Sognekommune* har i Reglen samme Omraade som et Kirkesogn, men undertiden er to eller tre Sogne lagt sammen til een Kommune. Sognekommunen styres af et *Sogneraad*.

En *Købstadskommune* styres af et Byraad, der ligeledes vælges af Kommunens Beboere. Byrådets Formand kaldes Borgmester. Tilsynet med disse Kommuner føres direkte af Indenrigsministeriet.

I København er Styrelsen delt saaledes, at Borgerrepræsentationen alene har den bevilgende Myndighed og Magistraten alene den administrative Myndighed. Den første er en Forsamling paa 55 Medlemmer valgt af Byens Borgere, medens Magistraten, der bestaar af en Overborgmester, 5 Borgmestre og 5 Raadmænd, vælges af Borgerrepræsentationen. Den af Kongen udnævnte *Overpræsident* udøver paa Statens Vegne Tilsynet med Kommunens Styrelse, men er ikke Medlem af Magistraten.

Kommunerne optræder dels som *Forvaltningsorganer for Statsmagten* og dels som selvstændige Enheder. De sørger f. Eks. for Skolevæsenet og for Opkrævning af Skatter og Afgifter til Staten. Men desuden paatager Kommunerne sig en Række Opgaver til Fordel for Befolkningen.

Kongen

Kongemagten er arvelig i Christian den 9's og Dronning Louises mandlige Linje. Hvis der ikke er nogen Tronfølger, vælger Rigsdagen en ny Konge og bestemmer Arvefølgen. Kongen skal tilhøre den evangelisk-lutherske Kirke, være myndig, d. v. s. være 18 Aar gammel, og have aflagt Ed paa Grundloven. I Tilfælde af Sygdom eller Fraværelse fra Riget overtager Tronfølgeren hans Plads, eller der udnævnes en Rigsforstander. Ved Kongens Tiltræden fastsætter Rigsdagen en Statsdelse (Civilliste) for hans Regeringstid. Ansvar for Regeringens Førelse paahviler *Ministrene*, som skal underskrive enhver kongelig Regeringshandling. Vigtige Regeringshandlinger og Love forelægges i Statsrådet, som bestaar af Kongen, Tronfølgeren, hvis han er myndig, og Ministrene. Ministrene skal efter det parlamentariske Princip have Rigsdagens Tillid, og et Mistillidsvotum vil medføre Demission. Folketinget kan kræve dem til Ansvar for en Rigsret.

De fire Midtersider er udarbejdet af *Spejderbladet VÆBNEREN*'s Redaktion og bringes samtidig i de fire *Spejderkorps' Blade: PIGESPEJDERNE, SPEJDERBLADET, SPEJDERNES MAGASIN og Spejderbladet VÆBNEREN*.

fik at vide, hvem det egentlig var at Smilet tilkom.

Saa kom Balaftenen, Nalles Far og Stine sad i deres stiveste Pynt og fulgte Nalles Opvisninger i den ædle Dansekunst. Nalles Kalvekne var delvis skjult i de fine Matrosbenklæder, og han klarede sig til deres nogenlunde Tilfredshed. Da Opvisningerne var forbi, kom selve Ballet, som jo egentlig var det morsommeste for alle Børnene. Kun Nalle var trist, for han vilde kun danse med Inge, og hun var stadig optaget af den falske Kaj.

I Løbet af Aftenen skulde Kaj vise, hvilken farlig Karl han var. Han havde taget en Pakke Cigaretter med, og i Smug fik han ude paa Gangen tændt en af dem under stor Beundring fra de andre Dreng og Piger, der maabende fulgte ham. Da nærmede en af Danselærerinderne sig. Medens Kaj trak sig tilbage til en af Garderoberne, hvor Børnene havde omklædt sig til et Balletoptrin under Opvisningen, skyndte de andre Børn sig ind i Balsalen. Da Kaj nu stod ensom her i Garderoben med sin Cigaret, følte han sig pludselig temmelig daarlig tilpas. Han fik Opkastningsfornemmelser af Cigaretten, da det maa siges, at han ikke havde røget mange af den Slags i sit unge Liv. Han kastede den stadig brændende Osepind et vilkaarligt Sted og gik saa ud i Gaarden for at drikke Vand, hvorpaa han lidt bedre tilpas gik ind i Balsalen og, omend lidt vaklende, dansede videre.

Nalle, der hidtil kun havde danset en Dans med Lærerinden og en med Stine, medens han længselsfuldt havde stirret efter Inge, naar hun dansede med de andre Dreng, var begribeligvis ikke særlig oplagt til at more sig. Da han saa sit Snit til det, listede han derfor ud i Garderoben for at tænke lidt over Sagerne i Stilhed. Bedst som han sad derude, mærkede han en underlig sveden Lugt, der rev ham i Halsen og Næsen. Forskrækket saa han sig om, og med ét saa han, at det røg fra en Bunke fine Balletkjoler af Tyll, der laa henkastet i en Krog af Garderoben. Nalle, som var i Besiddelse af en Del Snusfornuft, indsaa, at der i Løbet af faa Øjeblikke vilde opstaa en meget farlig Brand, der kunde faa de værste Følger for hele Balsalen og de deltagende. Skulde han først kalde paa Hjælp, vilde de lette Tyllskjoler staa i lys Lue. Han handlede i Stedet for hurtigt og greb sin egen tykke Vinterfrakke og kastede over det brændende Sted. Den dækkede det uheldigvis ikke helt, men saa laa der til alt Held en løs Løber henover Gulvet. Den fik han halet hen til Brandstedet og lagt hen over Frakken og alt det andet, der var ved at brænde. Saa kastede

Et Spejæg kan fremstilles paa faa Øjeblikke med TERMA

ligesom TERMA er det rigtige, naar Pølserne skal varmes,

kort sagt, TERMA er uundværlig paa Turen. Renligt — nemt — hurtigt — og praktisk at have i Rygsækken.

Et TERMA-Kogestativ + 1 Æske
TERMA-Tabletter..... Kr. 2.00
20 TERMA-Tabletter... » 1.25

Fabriken ILKA A/S, København

han sig selv henover Tæppet og trillede sig flere Gang rundt paa det, hvorved det virkelig lykkedes ham at faa kvalt Ilden. Saa lod der Trin uden for Garderoben, men da Nalle meget nodig vilde have hele Dansesalen alarmeret, kaldte han kun forsigtigt, og ind kom Skolens Inspektør, der straks saa, hvad der var paa Færde. Han opdagede ogsaa, at Faren takket være Nalles hurtige Optreden var afværget. Inspektøren undersøgt, hvad der var sket, og opdagede, at kun een af de lette Tyllskjoler havde faaet et Brandhul og Nalles Frakke nogle svedne Pletter. Ved at se lidt nærmere efter, fandt han en næsten udbrændt Cigaret under den beskadigede Balkjole. Han saa strengt paa Nalle og spurgte ham, at han var Ejeren til den, hvilket Nalle benægtede, omend rød i Hovedet, da han følte en frygtelig Mistanke paa sig. Saa bad Inspektøren Nalle følge med op paa Kontoret, hvor han krydsforhørte den arme Nalle, der dog ikke vaklede i sin en Gang afgivne Forklaring, som jo ogsaa var fuldt troværdig.

Da han undersøgte Nalles Lommer uden at finde flere af de kriminelle Cigaretter, kaldte han i al Stilhed de andre Drenge

fra Dansesalen op til sig og spurgte dem, om de havde Cigaretter paa sig, hvilket ingen havde undtagen Kaj, som dog ogsaa benægtede det. Saa var Inspektøren lige vidt. Han havde stadig Nalle mistænkt for at være Ophavsmanden til den heldigvis næsten undgaede Brand, men da han ikke havde noget direkte Bevis, vilde han dog ikke foretage sig noget endnu, men han fik i Balsalen fat paa Nalles Far og Stine og fik en Samtale med dem.

De havde nok bemærket, at Nalle var listet ud af Balsalen, lige da Branden maatte være opstaaet, men de turde dog indestaa for at Nalle ikke vilde ryge.

Ingen af Børnene, der var til Ballet, vidste noget om Branden, der saa heldigt var blevet slukket af Nalle. Stor var derfor Inges Sorg, da hun nogen Tid efter kom ud i Garderoben og fandt sin fine Tyllskjole ødelagt af et grimt Brandhul. Hun opsøgte Inspektøren og viste ham den brændte Kjole. Han var, som vi ved, ikke helt ukendt med Brandskaden og gav sig til at udspørge Inge om, hvornaar hun sidst havde set den fine Balletkjole. Dertil maatte hun jo ind-

romme, at hun sammen med nogle Piger og Drenge havde været ude paa Skolens Gang for at laye Sjov, og paa det Tidspunkt havde hun set paa Kjolens, og der havde ikke været noget i Vejen med den. Inspektøren fik nu Inge til at fortælle, hvem hun havde været sammen med, men Inge, der iøvrigt slet ikke tænkte paa, at Kajs Rygen kunde være Aarsag til Branduheldet, havde dog saa megen Aandsnærværelse, at hun ikke omtalte den ulovlige Cigaret, da hun ikke vilde sladre.

Nu havde Inspektøren et Spor at følge i Sagen. Han fik fat i det Par Drenge, der sammen

med Inge havde lavet Sjov paa Skolens Gange, deriblandt Kaj, som endnu var lidt bleg efter sit Ildebefindende. Han gik dem nærmere paa Klingen og sluttede med at bede dem vende deres Lommer. Denne Undersøgelse gav stadig ikke noget Re-

sultat; saa gik Inspektøren med Drengene til deres Garderobe, og der fandt han i Kajs Skiftesko Cigaretpakken, som til Uheld for Kaj havde samme Mærke som den næsten udbrændte Stump, han havde fundet under den brændte Tyllskjole. Overfor dette Bevis i Sagen maatte Kaj gaa til Bekendelse. Han fik at vide, at han næste Mandag skulde stille hos Skolens Bestyrer, og blev iøvrigt sendt hjem fra Ballet med det samme til stor Forbavelse for alle dem, der ikke vidste noget om den begyndende Brand. Hvad der iøvrigt skete med Kaj hos Bestyreren kommer ikke denne Historie ved, men nede i Balsalen fortalte Inspektøren alle Balgæsterne om den Snarraadighed, Nalle havde udvist ved at slukke den farlige Brand. Nalle fik et dundrende Hurra af alle de festklædte Børn og voksne. For ikke at ødelægge den gode Fæststemning fortalte Inspektøren dog ikke om Aarsagen til Branden. Den kendte Inge med de gule Slangekrøller, og nu vilde hun gerne og kun danse med Nalle.

Peter Tini.

KORPSET RUNDT!

Horsens.

I Horsens er der sket meget siden sidst. Vi har faaet et nyt Trophus sidste Efteraar, efter at vi havde haft en stor Udstilling med tilsvarende Overskud, saaledes at vi havde Midlerne til at indrette de nye Lokaler efter Ønske. Huset er med et stort Lokale 6x8 m og Køkken i Stueetagen. Paa 1. Sal har vi 2 Patruljelokaler og Stabslokale, og oppe paa Loftet har vi glimrende Plads til Materiellet. Huset ligger i en Gaard midt i Byen, meget centralt for Spejderne.

I Efteraaret havde Erik Menveds Trop den traditionelle Øvelse med 2. Aarhus. Dønnegang i Aarhus. Øvelsen var den sagnomspundne Sotopungøvelse, hvor gamle Menved maatte bøje sig for Overmagten.

Senere, i November, blev der afholdt en Øvelse i Horsens mellem 10. Aarhus og Vitus Berings Trop. Det var Meningen, at vi skulde vende tilbage til denne Øvelse hvert Aar i Lighed med Sotopungøvelsen, saadan at den af-

holdtes hvert andet Aar i Aarhus og hvert andet Aar i Horsens. Dønnegang blev det en stor Succes, der endte med en stor Sejrr for Vitus Berings.

Den 19. December paa 201 Aarsdagen for Vitus Berings Død og paa Vitus Berings Trops 1 Aars Fødselsdag blev Vitus Berings Flok startet med 12 Ulve.

Kong Wolmers Trop, Vordingborg.

I December Maaned havde vi en mægtig stor Øvelse med Præsto, hvor Stifinderpatruljen, Præsto, løb af med Sejren. Øvelsen afholdtes i Week-end'en d. 5. og 6. i Lillemarkskoven ved Præsto.

Vinterens store Begivenhed var naturligvis 25

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

Briller

»Silva«
Kompasser

fagkyndig Betjening
Største Udvalg

Preislers

optisk Institut

Kobmagergade 13 . C. 4599

DIN RYGSÆK (fortsat fra Side 47)

Soyeposen kan det nok knibe med at faa Plads til i Rygsækken, saa den maa oftest anbringes udenpaa; men husk saa at spænde den fast ovenpaa Rygsækken, under Klappen, saa den ligger godt, og hæng den ikke i et Par Remme nederunder.

Du véd vel, at du faar langt større Udbytte af en hike eller Vandring, hvis du har en let Opakning — fremfor at skulle slæbe rundt med en Masse unødvendige og tunge Ting. Det gælder derfor altid om at foretage en omhyggelig Sortering først, saa kun det allermest nødvendige medbringes. Ja, bare saadan en lille Ting

som den Kniv, du maaske har i dit Spisebestik. Den vejer ogsaa til — og er temmelig overflødig, du har jo Skovmandskniven. Og den dybe Tallerken kan du for den Sags Skyld ogsaa godt lade blive hjemme, hvis blot du har et ordentligt stort Krus med.

Ja, der er mange smaa Finesser ved Pakningen af Rygsækken, og som Regel er det saadan, at hver især har sin Facon at gøre det paa — det er jo heller ikke nødvendigt, at den pakkes efter samme Recept. Men en rigtig Skovmand maa være helt klar paa, hvad han har i Rygsækken, og hvor han har det.

Aars Jubilæet d. 17. Januar. I denne Anledning afholdt vi en 2-Dages Bazar d. 16.—17. med efterfølgende Fest Søndag Aften. Trods Luftalarm baade Lørdag og Søndag Aften blev baade Bazar og Fest en stor Succes og gav da ogsaa et pænt Overskud.

Festen resulterede i stor Fremgang indenfor Troppen, saa vi maatte danne 2 nye Patruljer, og i Dag er vi saaledes 6 fuldtallige Patruljer foruden Skovmænd og Rovers.

En Weekend i Februar havde Skovmændene det, vi kalder en haard Tur. Vi startede Lørdag Aften paa et 12 km langt Orienteringsløb, hvorefter vi overnattede i en Lade. Søndagen gik med Enkeltmandskonkurrencer, primitiv Madlavning og Instruktioner. Derefter marcherede vi de 8 km tilbage til Vordingborg, hvortil vi ankom godt trætte og udasede.

Endelig har vi gennem de sidste Maaneder afholdt et Kortlæringskursus med Oberstløjtnant Berthelsen, Geodætisk Institut, som Instruktør.

3. Aarhus Trop.

fejrede Søndag d. 31. Januar sit 25 Aars Jubilæum ved en storstilet Fest, der for stedse vil staa som en Mærkedag i Troppens Historie.

Gennem et helt Aar forud for Festen havde vi arbejdet ihærdigt paa at faa Forbindelse med Troppens gamle Spejdere og Raadsmedlemmer, og vi havde da ogsaa den store Glæde at se ikke mindre end 75 »Gamle Dreng« fra alle Landets Egne som Deltagere i Festen. — Denne begyndte, Traditionen tro, med et Fødselsdagsorienteringsløb mellem 3., 4. og 5. Aarhus Troppe i Marselisborg Skov. Løbet afsluttedes med en Parade, under hvilken flere gamle Spejdere talte til Troppen, og vi fik overrakt en smuk ny Tropsstander af vore gamle Spejdere.

Efter Paraden samledes »de gamle« med Troppens Førere til en Frokost paa Frederikshøj. Her blev de gamle Spejderminder og Spejdersange hentet frem, og vi havde et Par herlige Timer sammen.

Gamle Spejdere fra 3. Aarhus til Parade.

Osram-Lampen et teknisk Vidunder

Præcisionsarbejdet selv i disse smaa Lamper borger for OSRAM-Dverglampernes Kvalitet. De haarfine Lystraa-
de er fremstillet med den største Omhu og giver derfor et kraftigt og paalideligt Lys.

I Lomme- og Stavlygter, Cyk-
lelygter og Baglygter giver

OSRAM DVERG-LAMPER meget Lys men lidt Strøm

»SPEJDERNES MAGASIN« 1916—30

indb. i 7 Bind til Salg. Aargang 1 Nr. 3—5 og
Aargang 2 Nr. 1 mangler, ellers komplet.

Henvendelse til Bladets Ekspedition.

TØR-ELEMENT

VERDENS ÆLDSTE OG BEDSTE

Korpslejren.

Som I sikkert allerede véd, afholder Korpsset den 2. Landslejr for Søspegdere fra den 1.—8. Juli d. A. i Kongsøreskoven ved Kysten af Isefjorden. Farvandet her er fortræffeligt, og Lejrpladsen og Terrænet er meget nær det ideale.

Nu maa vi haabe, at det bliver muligt at transportere Fartøjerne til Isefjorden, men i denne Forbindelse kan vi regne med Bistand fra Marinen.

Lejrkontingentet vil formentlig blive 22 Kr., men jeg haaber til Gengæld, at der kan ydes Hjælp fra Korpssets Side til Rejsen for de fjernest boende Søspegderes vedkommende.

Allerede nu maa Patrouillerne og Troppene gøre, hvad de kan for at skaffe sig Telt eventuelt til Laans, idet Korpsset næppe vil være i Stand til at stille et større Antal Telte til Raadighed. Det meste af Korpssets Materiel er jo blevet stjaalet for nogen Tid siden.

Det vil ikke blive nogen Ferielejr eller »Drivelejr«, men derimod en Instruktionslejr, hvor der vil blive bestilt noget, og hvor I kommer ud for Opgaver og Oplevelser, som I aldrig vil glemme.

Jungmandsprøven.

For nogen Tid siden har Korpssets Bestyrelse godkendt et Jungmandsmærke, som skal bæres paa venstre Ærme lige under Skuldersonnen. Kun Jungmandspatrouillens Medlemmer har Ret til at bære dette Mærke.

Det er udført i Læder, og som vist paa Tegningen bestaar det af en cirkelrund Skive, 6 cm i Diameter, Ringen af Tovværk, og Ankeret samt

de to Horn er tegnet med koboltblaa Tusch. Hver Jungmand skal selv fremstille sit Mærke. Farven af Læderet eller Skindet skal være lys gul eller brun.

Fartøjs- og Mandskabs-Styrkeliste pr. 1. Januar 1943

Trop, Flok	Spejdere	Ulve	Rovere	Førere	Ialt	Sjefartøjer	Rotartøjer	Fartøjer ialt
Mandø	5			1	6	1	0	1
Fanø	8			1	9	1	0	1
Haderslev	8			1	9	1	0	1
Aarhus	29	10	5	7	51	2	3	5
Aalborg	17	3		3	23	3	0	3
Nakskov	17	14		5	36	2	2	4
Roskilde	11			2	13	2	1	3
Holbæk	17	5		4	26	2	1	3
Aalsgaarde	12			4	16	1	3	4
Helsingør	13			3	16	1	0	1
Skovshoved	13	8		5	26	3	1	4
1. Kbhvn.	27		5	7	39	2	1	3
2. Kbhvn.	23	21	11	7	62	3	3	6
3. Kbhvn.	19			3	22	1	1	2
4. Kbhvn.	1	1		2	4	1	0	*)
Næstved	3	4		3	10	0	0	0
Søsp. Div.				3	3	0	0	—
Rømø	6			1	7	1	0	1
Randers	3			1	4	0	0	*)
	232	66	21	62	382	27	16	42

*) Endnu ikke anerkendt.

Bedste Søspegderhilsner

Rage

MOHIKANERNE OG MYSTIKKEN

Mohikanpatruljens Oplevelser af **Sorte Ørn**

Væbnerlejren ved den store Eg sov trygt, det var en god Stund over Midnat. Herluf og Hans fra Ørnepatruljen havde Vagt — og det oven i Købet Hundevagten.

Efter den Historie med de to Fejdebrev havde man anset det for sikrest at sætte Vagt, — vel anede man ikke Mohikanpatruljens Eksistens; men man mente, at det maatte være nogle Skoledrenge fra Købstaden, som havde været Ophavsmænd til de to Breve. Baalet, de to sad og varmede sig ved, var kun en Vagtild — lille var det, og Gløderne laa og lyste ganske svagt og ulmede; nu og da brændte en Kvist over, saa det lyste op og kastede et klart Skær henover de to Drenges falmende Væbneruniformer og lavede underlige Skygger i deres Ansigter; — men det varede kun et Øjeblik, saa sank Flammen igen og laa og døsede. Og Mørkets Skygger sneg sig igen ind over den sovende Lejr, og med Skyggerne og Mørket kom Uhyggen . . .

Det var egentlig underligt, nu havde Herluf været Patuljefører i over et Aar for Ørnene, men aldrig før havde han mærket den Uhygge, der kan være over Hundevagten, naar Maanen lyser og ved sit bedrageriske Skin faar Buske og Træer til at antage Former og blive levende, og naar Uglerne tuder — langtrukket og uhyggeligt . . .

Ganske vist skinnede Maanen ikke i Aften, men alligevel fik baade Herluf og Hans noget underligt utrygt over sig. Det var, som om alt ikke var, som det burde være . . .

Forklare det nærmere og bevidst kunde de ikke; men det var der.

Udover den Knitren og Syden, som nu og da kom fra Baalet, hørtes intet — alt var stille —. Dog lod af og til — som en skærende Kontrast til Tavsheden — en af Nattens mystiske Lyde.

En Ugle skreg — det varslede ikke godt, syntes Drengene — og bagefter syntes Stilheden at være dobbelt dyb og uudgrundelig.

Pludselig greb Hans Herluf haardt i Armen, saa haardt, at Herluf var lige ved at sige av, og pegede hen mod den store Eg.

— Se dér! gispede han.

Herluf, der havde siddet og stirret i Baalet,

kunde ikke hurtig nok vænne sine Øjne til Mørket og troede, at Hans saa Syner.

— Der er ikke noget, vrissede han — ærgerrig over den andens Uro, der jo ikke tjente til at formindske hans egen.

— Jo, paastod Hans haardnakket. Der var et levende Væsen, en Dreng eller saadan noget!

— Vis-vas, du ser Syner, Dreng, bed Herluf ham af.

I det samme hørtes Lyden af en Kvist, der brækkede oppe i Skoven . . . nær ved Lejren.

— — —

Omtrent to Timer før dette fandt Sted, var Mohikanerpatruljen forsamlet til Krigsraad; de sad inde i Teltet omkring et lille Stjernebaal og diskuterede, hvad de kunde finde paa af mere eller mindre umulige Planer til den forestaaende Nat.

En Dag var gaaet, siden deres Plan med Fejdebrevet var lykkedes saa godt; og den Dag havde de benyttet til at skjule Lejren. Teltet laa næsten helt inde mellem Granpurret og var ikke til at se — ikke engang fra Søsiden.

De seks laa og sad om Gløderne, som de bedst kunde, og det var Bjørn, der havde Ordet — han talte, hostede og nøs, for Røg var der i Tippet; thi Røghullet vilde ikke rigtig virke.

— Af forskellige Forslag, der er indkommet, synes jeg, at vi først og fremmest skal udføre Pouls, sagde han.

— Hvad gaar Pouls Plan da ud paa? spurgte Peter og gabede; han var ved at være søvnig allerede; han duede ikke til dette Natteroderi.

— Poul har Ordet! lod det fra Dirigenten, Bjørn.

Poul rømmede sig og begyndte med ufornøden Patos, som dog lidt efter lidt gled over i den naturlige Toneart:

— Først deler vi os i to Hold; Planen gaar nemlig ud paa, at vi — i det skjulte, forstaar sig — ombytter de to Lejres Standere; — det kan blive morsomt at se, naar de opdager Fejl-

tagelsen; men det faar vi jo — desværre — ikke at se. Det ene Hold Mohikanere gaar til Væbnerlejren ved den store Eg, det andet til Spejderlejren ved Skovridergaarden. Hvert tager sin Stander og bringer den til den anden Lejr, hvor den plantes. Vi krydser hinanden paa Halvvejen; paa denne Maade bliver det baade hurtigere og lettere; naar vi har gjort vort Arbejde, lister vi hjem!! —

— Hørt, hørt! lød det fra de andre.

— Altsaa vedtaget, afgjorde Bjørn, jeg tager det ene Hold, Peter og Jørgen — og du det andet, Poul! Altsaa Ivar og Vagn.

De dækkede Baalgløderne til med Aske og gik ud af Teltet.

Snart var de forsvundet i den mørke Skov.

— — —
Der knækkede en Kvist oppe i Skoven.

De to Drengene for op og stirrede ud i Natten

— Jeg saa ikke Syner, begyndte Hans — der var virkelig nogen før . . .

De stirrede og stirrede, men saa intet, og nu var alt stille — fuldkommen stille.

Hvad var det?

En Kvist

knækkede paany, men denne Gang fra den modsatte Side af Lejren.

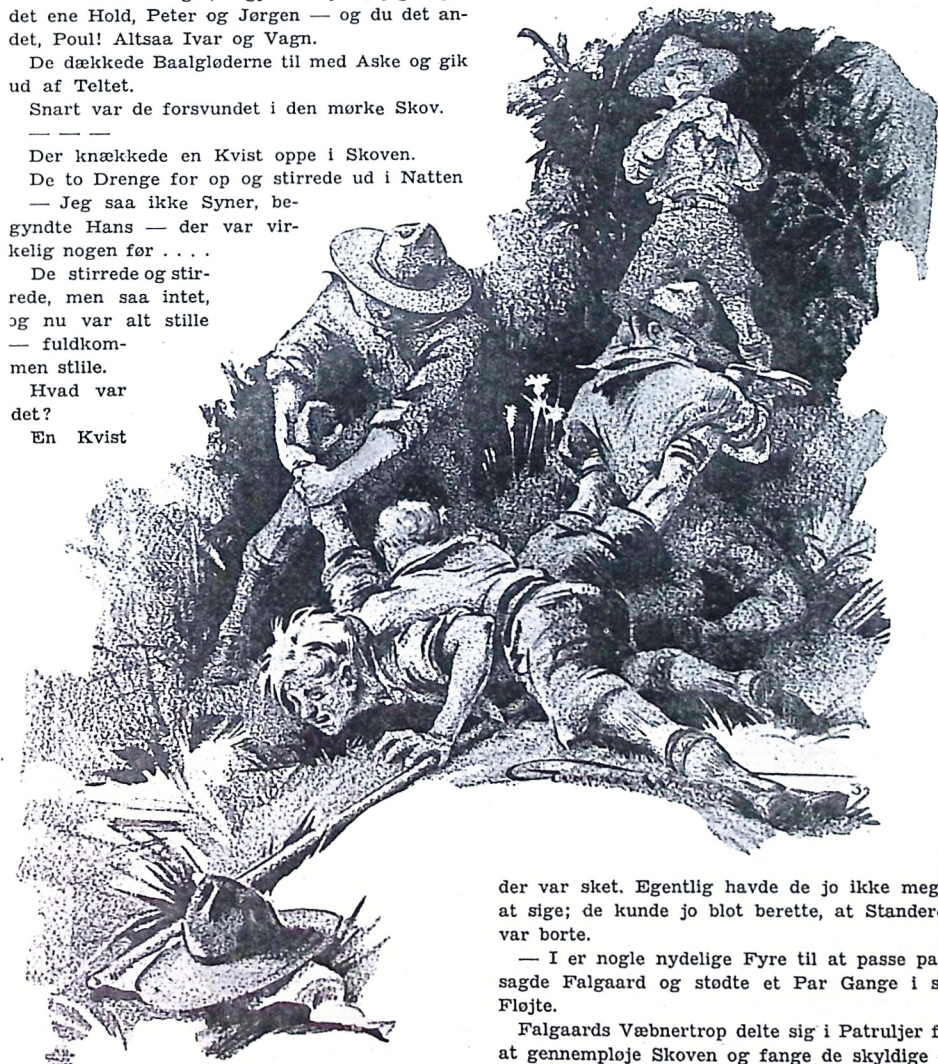
Væbnerne snurrede rundt paa Hælene; men heller ikke her opdagede de noget.

— De stirrede og stirrede — atter og atter.

— Du, sagde Herluf med ét, — Standeren er borte!

Hans for over til Førerteltet og vækkede Kredsførereren, Falgaard hed han.

I Munden paa hinanden fortalte de to, hvad

der var sket. Egentlig havde de jo ikke meget at sige; de kunde jo blot berette, at Standeren var borte.

— I er nogle nydelige Fyre til at passe paa! sagde Falgaard og stødte et Par Gange i sin Fløjte.

Falgaards Væbnertrup delte sig i Patruljer for at gennempleje Skoven og fange de skyldige — samt hente Standeren hjem til Lejren igen.

Hans var sejg og stolt.

— Det var da os, der opdagede det, sagde han til alle, der gad høre paa ham, — og det var mig, der først saa ham ved Egen! —

Men da en saa spurgte ham, hvorfor de saa ikke fangede Gerningsmanden eller -mændene, tav han — lod, som han ikke hørte det.

— Saa starter vi! raabte Falgaard, og de forskellige Patruljer forsvandt i hver sin Retning.

— God Jagt!

Alle Patruljer haabede, at de — og netop de — bragte Sejren hjem; thi ikke blot var der udlovet Chokolade den næste Dag til den Patrulje, der bragte Standeren hjem, men der var ogsaa Æren — og Æren er meget værd!

Særlig Glenterne og Ørnene vilde sætte alt ind paa at blive de sejrende; thi disse Patruljer laa i stadig Strid med hinanden.

— — —

Mens Ørnene gennemstøvede Krattet, var der sket noget. Herluf standsede pludselig — de andre ligeledes.

— Hva' er der? hviskede Egon.

— Ti-i-i stille-e-e-e, svarede der, som Vindens Susen i Trækronerne.

Faa Meter fremme laa en Dreng i Uniform, — om det var en Væbner- eller Spejderdragt, kunde Herluf ikke se i Mørket, — og holdt Øje med en Sti, der gik lige forbi den Busk, hvor han laa; han syntes ikke at have bemærket Ørnepatruljen; ved Siden af ham laa en Stang; det var antagelig Standeren!

— Et kraftigt Spring — og Herluf laa over Drengen.

— Fanget!

— Her har vi ham med Stander og alt Tilbehør! Bind ham! jublede Patruljeføreren.

— Ja, hold ham lidt!

Drengene hagede sig fast som Burrer, medens deres Patruljefører begyndte at tage sit Tørklæde af for med det at binde Fangen.

Ivar — thi det var ham — rasede.

— Slip mig!!! Slip mig!!! tordnede han.

Rent uvilkaarligt løsnede Egon og Bent deres Greb; det var nok — Ivar vred sig løs og forsvandt; men Standeren naaede, han ikke at faa med sig.

Herluf styrtede efter ham, men snublede over en Trærod; Ivar undslap, men Standeren har vi dog — og det er da det bedste!

— Ja, hvor skal vi hovere over Glenterne, lo Hans.

— — —

I Triumftog blev Standeren baaret hjem til Væbnerlejren. Mens alle stod ret, blev Standeren højtideligt plantet paa sin gamle Plads. Ørnene var Nattens Helte, og Falgaard holdt Tale for dem:

— Det glæder mig, at I fik Sejren — det er vel nok jer første, virkelige Sejr — blev ved, som I har begyndt — I har vist, at I ikke længere er »Børnene«, men virkelig »Ørnene« med Næb og Kløer.

Han tav pludselig, der gik et underligt Urosbølge gennem Rækken.

Et pludselig Vindstød fik Baalet til at flamme op og Standeren til at folde sig ud, — og i Skæret saas det, at Standeren, de havde plantet, var Spejdnernes!

Hvad oplever Mohikanerpatruljen næste Gang?

H 1045

Det saa uhyggeligt ud!

— men det er nu ikke saa slemt, Faldet var nogenlunde lempeligt. De Par Skrammer paa Albuen er hurtigt forbundet med et Stykke HANSAPLAST, og saa kan Spillet fortsættes. Sportsfolk ved, at ogsaa smaa Skader skal forbindes omhyggeligt. Men det skal gaa rask, og Forbindingen maa ikke genere. Altsaa: HANSAPLAST!

Hansaplast Ekspresforbinding

1'KLASSES SPEJLERE

Preben Graugaard, PA, 5. Odense.
 Wermund Bendtsen, TA, 5. »
 Kaj Erik Lehnso, Hardeknuds Trop, Aalborg.
 Rudolf Larsen, » » » »
 Jørgen Tværgaard Svendsen, PF, 2. Odense Tr.
 Svend Hansen, PA, 1. Augustenborg Trop.
 Chr. Jacobsen, PF, 1. » »
 Bertil Schmidt, PA, 1. » »
 Lennart Hansen 1. » »
 Leif Møller, 1. » »
 A. Christensen, 1. » »
 Chr. Hansen, PA, 1. » »
 Derrick Ulf-Hansen, Asser Riigs Trop, Sorø.
 Henning Molin, » » » »
 Svenning Rismose, PA, Karl af Riises Trop.
 Jørgen Bayen Rasmussen, » » » »
 Arne Krog, PF, » » » »
 Johannes Gregersen, 1. Tønder Trop.
 Josef Lauritzen, 1. » »
 Christian Schwennesen, 1. » »
 Willibald Theul, Skovmand, 1. Viborg Trop.
 Hans Detlef Krogh, » 1. » »
 Chr. Nielsen, TA, 1. » »
 Jørgen Hørup, PF, 1. » »
 Tage Merdhorst, PF, 1. » »
 Jørgen Kjeldsen, Hardeknuds Trop, Aalborg.
 Arne Andersen, » » » »
 Bent Christensen, PF, Kong Wolmers Trop, Vordingborg.
 Børge Poulsen, PF, » » » »
 Kjeld Storm Jensen, PF, » » » »
 Finn Hahnemann, Sk.m. » » » »
 H. J. Vagnsen, Skovm., » » » »
 Leif Gøthe-Hansen, Sk.m. » » » »
 Bent Kanstrup, TA, » » » »
 Kjeld Clausen, TA, » » » »
 Jens Mathiasen, TA, » » » »
 Ole Vennegaard, PF, » » » »

Vandringer 60 km

Kjeld Storm Jensen, PF, Kong Wolmers Trop.
 Børge Poulsen, PF, » » » »
 Torben Zilmer Petersen, » » » »
 Torben Pedersen, » » » »

Hæbnere

John Bruun, »Kaperen«, Aarhus.
 Aage Petersen, PA, » » »
 Bent Espesen, PF, » » »
 Jørgen Tværgaard Svendsen, PF, 2. Odense Trop.
 Arne Krog, PF, Karl af Riises Trop.
 Christen Jensen » » » »
 Per Mølvang, Leo Troppen.
 Niels Boldreel, PF, 3. Aarhus Trop.
 Willibald Theul, Skovmd., 1. Viborg Trop.
 Ole Wennegaard, PF, Kong Wolmers Trop.
 Børge Poulsen, PF, » » » »
 Kjeld Storm Jensen, PF, » » » »
 Tuck Christoffersen, PF, » » » »
 Tage Hansen, PA, » » » »
 Tom Andersen, PA, » » » »
 Finn Hahnemann, Skovmd. » » » »
 Bent Christensen, PF, » » » »
 Kjeld Clausen, TA, » » » »
 Viggo Lundhild, PA, » » » »
 Martin Lundhild, » » » »
 Ejvind Rasmussen, » » » »
 Jens Mathiasen, TA, » » » »
 Jørgen Bertelsen, » » » »

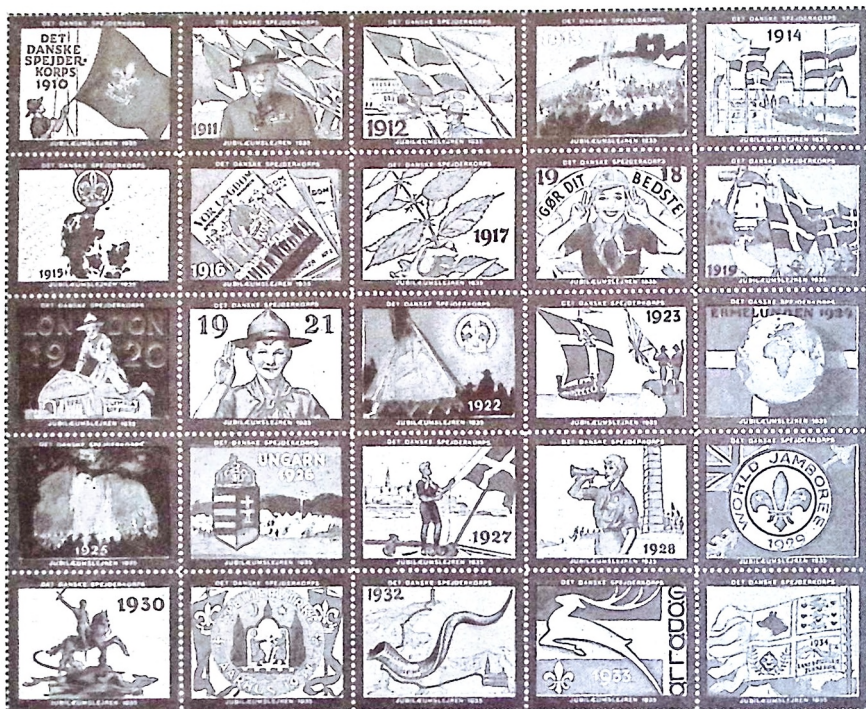

Ridder Spejlere

Preben Graugaard, TA, 5. Odense Trop.
 Wermund Bendtsen, TA, 5. » »
 Hans Boesgaard, PA, 1. Nyboder Trop.
 Erik Mart. Nielsen, 1. » »
 Flemming Jensen, PF, »Kaperen«, Aarhus.
 Ole Ravn, Skovmd., 1. Næstved Trop.
 Axel Pelch, Skovmd., 1. » »
 Frants Sørensen, Skovmd., 3. Aarhus Trop.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
 Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
 Tlf. Palæ 4058

Spejder Mærkater...!

Hvilken Spejder eller Ulveunge vil ikke med Glæde støtte sit Korps — især naar det sker paa en interessant og fornøjelig Maade som denne ...

Køb et eller flere Ark med 25 Spejder-Mærkater, trykt i flot Firfarvetryk, til at klæbe paa Jeres Bøger og Breve. Hver Mærkat bringer et smukt Billede fra de første 25 Aar i Korpsets Historie. — Det er noget enhver Spejder maa ha'. —

Mærkaterne sælges kun i hele Ark — og Prisen er 75 Øre + Porto og Ekspedition 10 Øre. Beløbet maa indsendes forud enten i Frimærker eller pr. Postgiro (Nr. 3190) til

Det Danske Spejderkorps Depot

FRILUFTSMAGASINET

Skindergade 27 — Tlf. Central 10.909 - 11203